

Sandra Castro. Colors de Ponent

“La principal dificultat és la incomprensió de la família”

El TAV inaugural a Castelló, amb Rajoy a bord, fa tard

Una avaria provoca un retard de 18 minuts

EL PUNT AVUI+

Edició de Lleida

1,20€

DIMARTS • 23 de gener del 2018. Any XLIII. Núm. 14526 - AVUI / Any XL. Núm. 13396 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-11

“A Catalunya està en joc la democràcia de tot Europa”

VIATGE • Puigdemont pronuncia la conferència prevista a Copenhaguen i el Suprem renuncia a demanar-ne la detenció

Torrent vol trobar-se amb Rajoy per cercar una sortida política

CAUSES • Larena evita perseguir un presumpte delictes amb l'argument que l'arrest podria facilitar la investidura del líder exiliat

Màxima expectació per escoltar Carles Puigdemont a la Universitat de Copenhaguen ■ JONATHAN NACKSTRAND (AFP)

Nou imputats pel tall de vies a Sants per la vaga general

La jutgessa els cita per a finals de març i assegura que l'acció va ser “pacífica”

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ **EUROCREDIT**
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222
www.tqeurocredit.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

Botxins i còmplices

Pablo Llarena ha rebutjat la petició de la fiscalia –ergo del govern espanyol, ergo del PP– de demanar una ordre de detenció

contra Puigdemont pel seu viatge a Dinamarca. És a dir, que es pot moure lliurement per tot el món, excepte per Espanya, únic lloc on és acusat d'un delictes que no ha comès perquè, com sap tothom i és profecia, a l'independentisme no hi ha lloc per a la violència. Ara que s'ha posat de moda demanar a l'independentisme que torni al principi de realitat, també s'hauria d'exigir als jutges que deixin d'escriure una novel·la al dictat.

Diu l'establishment que Puigdemont no pot ser investit per Skype. Ni per delegació. I per què no, si no està prohibit? No té una majoria al Parlament? Doncs au, deixin de voler alterar el resultat com ja van fer les Tres Bessones del 155. Si no els agrada el que voten els ciutadans, treballin per canviar-ho. Però fent política. No amagant-se sota la toga dels jutges. Ni mentint, com

Prou d'inventar delictes, d'alterar la democràcia i d'atjar l'odi en una societat pacífica

van fer amb la suposada caiguda de l'economia. Resulta que han vingut més turistes, que el Prat s'acosta a Barajas i que creix el lloguer d'oficines. L'espanyolisme *hooligan* ha mentit, ha pegat, ha atiat l'odi en una societat pacífica. Potser els que haurien de ser jutjats són uns altres.

No normalitzem el 155. És un cop d'estat. Tots els errors que ha comès l'independentisme no són res al costat del que fa l'Estat. I hi ha còmplices que se'n penediran. No té memòria l'esquerra espanyola de com els ha tractat sempre la dreta? Cal que ho escrigui cruament? No podem normalitzar que per sortir de la presó s'hagi d'acatar la Constitució com si estiguéssim davant de la Santa Inquisició o en el règim dels aiato-làs. Sánchez, Cuixart, Junqueras i Forn són hostatges polítics. I no em vinguin amb la separació de poders. Si el PP canvia el relat, si el periodisme que el PP té agafat pels... deutes, canvia el relat, s'ha acabat la causa general. Però ja veuen que el campió del diàleg no vol ni rebre el nou president del Parlament. Les elits del 155 els han posat a la presó, sense ni tan sols judici.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El sostre d'Espanya

A Trevélez, el poble de Las Alpujarras, província de Granada, que passa per ser el més elevat de tot Espanya, se m'acosta un senyor que –perdonin la menció personal– em diu: “*Le veo siempre por TV3 y he querido saludarle y felicitarle porque estoy de acuerdo con usted.*” Si està d'acord amb mi deu ser que és sensible al procés independentista, que és de l'única cosa que parlem a les tertúlies de TV3. Em penso que deu ser un ciutadà de Catalunya que es troba a Trevélez, com jo, de visita entre cultural i turística, i sí que hi és de pas, però viu permanentment a Almeria. Sintonitza TV3 a través de Movistar. “*Los catalanes estáis dando una lección a España; a ver si la aprenden.*”

Trevélez és famosa pels pernills que s'hi elaboren. No crien els porcs ni els maten. Les peces que l'aire glaçat de Sierra Nevada convertirà en pernills garratibats els arriben de diferents llocs d'Espanya. Entre ells, Catalunya i, molt principalment, Girona. A nosaltres els purins, a ells la fama. Em fa l'efecte que l'anomenat “boicot als productes catalans” no té aquí cap ressò

“Un senyor em diu que el procés és una lliçó per als espanyols

ni futur.

Granada està equipada amb una caserna de la Guàrdia Civil enorme. A l'entrada i als carrers que hi conflueixen es van sentir els crits de “*a por ellos*” quan els efectius policials es van desplaçar a Catalunya per fer fracassar el referèndum de l'1 d'octubre. Al centre més burgès de la ciutat pengen dels balcons nombroses banderes espanyoles que només s'expliquen com a reacció a les estelades de Catalunya. Després, però, entres en un bar o en un restaurant, i sempre hi ha un propietari o un cambrer que parla el català o l'entén. Havien vingut a treballar a

Catalunya i han tornat a la seva terra. Si no estan d'acord amb la independència, són comprensius amb els que la defensen. Dalt del castell de Salobreña, el guarda ens diu quan ens sent parlar: “*Yo no veo muy clara la independencia, pero mi sobrina es pediatra en el Vall d'Hebron, y es independentista ella, y lo son toos.*”

Ens porten a un *tablaó* flamenc. Les *bailaoras* s'arremanguen els *faraloes* per fer vistent el *zapateao*. A l'extrem sud del cos europeu i espanyol es manifesta la rebequeria, la *pataleta*. Estic una mica engripat pel fred que baixa de la Sierra i m'ha vingut aquesta imatge al cap. El guitarrista d'una *cueva* del Sacromonte ens demana d'acostar-lo a casa amb l'autocar: “*A ver si arregláis pronto ese puto problema, que nos está haciendo sufrir mucho.*”

No sé si Trevélez és el nucli habitat més alt de la jurisdicció espanyola. Diria que Dòrria, al Ripollès, el poble on estiujava Josep Benet, el supera en uns metres. Ho deixarem. Ja em va bé que dalt de “*el techo de España*” es digui que les aspiracions catalanes són exemplars.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Tornés (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/qfv28d>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Hi aniries, Mariano?

Jo no sé si vostès van seguir ahir la conferència del president Puigdemont a la Universitat de Copenhaguen. Sensacional. Sensacional perquè l'acte universitari no va ser cap raspallada cap al ponent sinó que en alguns moments va ser fins i tot el contrari. I això va enriquir, i molt, les respostes. Marlene Wind, la directora del Centre de Política Europea de la mateixa universitat, es va mostrar en molts moments clarament oposada al moviment independentista i va intentar posar Puigdemont contra les cordes. I Puigdemont se'n va sortir. Sentint-lo, no vaig poder evitar pensar en dues coses: la primera, que ja vaig dir diumenge, és la quantitat de feina que pot arribar a fer Puigdemont arreu d'Europa un cop sigui investit president de la Generalitat. S'imaginen actes com el d'ahir arreu d'Europa? Sensacional. I això amb una justícia espanyola que no s'atreveix ni a posar en

“És inimaginable que Rajoy accepti mai un debat com el que va mantenir ahir Puigdemont a Copenhaguen

marxa una euroordre per por de fer un ridícul com el que ha fet amb els belgues. I segona cosa que vaig pensar: on ets, Mariano? S'imaginen un acte d'aquestes característiques amb Mariano Rajoy? Convidarà la Universitat de Copenhaguen el president espanyol per sotmetre'l a un tercer grau com va fer ahir amb Puigdemont? S'explicarà, a escala europea, Rajoy com ho va

fer ahir Puigdemont? Ja els dono jo la resposta: no cal ni que el convidin, a Rajoy. Si a la Universitat de Copenhaguen se'ls acudís convidar Rajoy a debatre sobre la independència de Catalunya, no hi aniria. Li fa pànic. Li fa pànic una possible independència de Catalunya i li fa pànic participar en un debat llarg, reflexiu i amb preguntes obertes del públic i dels ponents si no és que les té prèviament escrites i les pot contestar des d'una pantalla de plasma. I en castellà, és clar. A Rajoy li fa pànic el debat. Li fa pànic fer qualsevol moviment que no pugui fer a distància i parapetat rere un decret del govern. I és per això que tampoc acceptarà la trobada que ahir, molt intel·ligentment, li va proposar el nou president del Parlament català, Roger Torrent. Una jugada hàbil que, com la de Puigdemont, torna a deixar Rajoy ben retratat en el seu immobilisme. Quina vergonya!

De reüll

Berta Roig

Desigualtat a dojo

Les conclusions de l'informe d'Oxfam Intermón sobre l'auge de la desigualtat al món són demolidores. El 82% de la riquesa generada en el darrer any al món va anar a parar a mans de l'1% més ric, mentre que el 50% més pobre (3.700 milions de persones!) no se'n va beneficiar gens. A l'Estat espanyol, aquest 1% més ric es va quedar amb el 40% de la riquesa generada, mentre que el 50% més pobre es va repartir tan sols el 7%. Oxfam també apunta que els beneficis empresarials han augmentat (un 200,7% a l'Estat entre el 2015 i el

Si no ho corregim, assumim una hipoteca que no podrem pagar

2016) però no els salaris, i l'evasió fiscal de les grans fortunes suposa la pèrdua del 12% del PIB espanyol, diu l'organització. Són dades que costen de pair. Sobretot quan s'han instal·lat determinats discursos des de les patronals segons els quals no és moment d'apujar els salaris, o quan llegeixes que Hisenda posa la lupa en les deduccions per maternitat, molt per sobre dels rendiments de capital, i ja no diguem molt abans d'anar a ofegar les grans fortunes que porten els seus diners a paradisos fiscals. Són indicadors molt clars que les coses no s'estan fent bé. La classe treballadora ha assumit els grans sacrificis de la crisi, i ara no pot ser l'oblidada en la recuperació de l'economia. Avui treballar ja no és garantia de tenir qualitat de vida, i si no som capaços de corregir això, ni de donar-hi prioritat, aleshores assumim tots plegats una hipoteca social que tard o d'hora ja no podrem pagar.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PARLAMENT

Roger Torrent

Cadena democràtica

El president del Parlament ha seguit la cadena de legitimitat de la democràcia: dels vots del 21-D als diputats electes i de les majories de la cambra a la proposta de Carles Puigdemont com a president. La cadena només la vol trencar el govern espanyol. Torrent ofereix diàleg. Veurem la resposta.

MAGISTRAT DEL TRIBUNAL SUPREM

Pablo Llarena

Justícia o política?

El jutge no va reactivar l'euroordre de detenció contra el president Puigdemont com demanava la fiscalia, però no per criteris jurídics, sinó per evitar que Puigdemont pugui votar i ser investit en absència. No és la seva funció, no és imparcial i torna a qüestionar la fiabilitat de la justícia espanyola.

MINISTRE DE FOMENT ESPANYOL

Íñigo de la Serna

El fals corredor

El ministre i el mateix Mariano Rajoy van vendre ahir el seu compromís amb el corredor mediterrani pel tram València-Castelló, que és d'ample ibèric i per on no circularan mercaderies. Fals; el que en realitat s'estrenava ahir és la connexió d'alta velocitat entre Madrid i Castelló, com sempre.

EDITORIAL

Una justícia gens independent

El viatge del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, ahir a Copenhaguen ha tornat a deixar en evidència la manca total d'independència de la justícia espanyola, situada ja en els llocs més baixos dels rànquings mundials en aquest camp. Efectivament, la interlocutòria del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena, en què anuncia que no tornarà a activar l'ordre internacional de detenció contra Puigdemont perquè així s'evita que el president pugui votar de manera delegada al Parlament, no es pot interpretar de cap més manera, que com una greu intervenció de la justícia en l'àmbit polític. Més greu encara perquè no és el primer cop que Llarena s'atribueix funcions que no són de la seva competència quan, davant l'astorament dels lletrats de la cambra catalana, va "regular" qui pot votar-hi o no.

La interlocutòria d'ahir supera, però, amb escreix, el devessall de despropòsits de la justícia espanyola respecte a Catalunya. Una justícia que no solament té injustament empresonats, impeding-los exercir els seus drets polítics, el vicepresident Junqueras, el conseller Joaquim Forn, el diputat Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, sinó que manté una estratègia respecte al president i als membres del govern que són a l'exili que voreja el ridícul. Primer, quan va retirar l'euroordre de Bèlgica en vista del perill que la justícia belga deixés en evidència la fragilitat de les acusacions contra Puigdemont i el seu govern i, després, ahir quan va preferir arriscar-se a ser denunciat per prevaricació i altres delictes abans que deixar que, segons afirma ell mateix, la llei afavorís el president català. Llarena no vol, d'altra banda, que cap jutge europeu, amb molt més criteri democràtic que no pas ell, deixi en evidència el que és una clara persecució política.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

L'anunci de Millo
El delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, anuncia en una entrevista a El Punt Avui: "Farem propostes concretes, i serà aviat."

10
anys

La borsa respira
La Reserva Federal no torna la calma als mercats tot i retallar els tipus. El president de Borsa de Barcelona vaticina més inestabilitat.

20
anys

L'afer Lewinsky
Bill Clinton es troba immersit en la pitjor crisi del seu mandat arran de l'afer Monica Lewinsky, una presumpta amant del president.

Full de ruta

Carina Filella

La raó és per al poble

Cada dia, a tres quarts de dotze del matí, se'n van a la plaça del Mercadal de Reus; es posen a la cua dels que han arribat abans, la majoria amb llaços o bufandes grocs; fan tres tombs en silenci per aquesta cèntrica plaça de la capital del Baix Camp i, per acabar, criden l'eslògan "Llibertat presos polítics" i canten *Els segadors*. Els Avis i Àvies per la Llibertat de Reus, que cada dia persisteixen en aquesta acció, la van començar durant la campanya electoral del 21-D. Però la junta electoral provincial de Tarragona va considerar que no, que aquesta concentració pacífica per reclamar la llibertat d'Oriol Junqueras, dels consellers del govern i els líders d'Òmnium i l'ANC empresonats no es podia fer, i la va prohibir. Ahir, mentre Carles Puigdemont arribava a Copenhaguen; mentre el president del Parlament el proposava com a candidat per ser investit president de la Generalitat; mentre el jutge del Suprem rebutjava la petició de la fiscalia espanyola

Ahir un grup de reusencs i reusenques estaven contents. La democràcia, que hauria de córrer lliure, pujava un petitíssim esglaó cap a la normalitat

d'emetre una ordre de detenció europea contra ell –ves, que diu que no li volia fer el joc per deixar-li en safata la possibilitat de ser investit, com si això fos una decisió judicial i no política–; en definitiva, en el primer dia d'una setmana d'aquestes que segur que sucquejaran d'agitació política, els incansables avis i àvies de Reus es van reunir amb el Síndic de Greuges de Catalunya, que els va felicitar perquè la Junta Electoral Central els ha donat la raó i ha reconegut que tenien dret a manifestar-se, perquè estan emparats pel dret constitucional de reunió. Segons Rafael Ribó, aquest col·lectiu ha aconseguit "una victòria democràtica molt important", que marcarà possibles decisions futures. Ahir aquest grup de reusencs i reusenques estaven contents. La democràcia, que hauria de córrer lliure, pujava un petitíssim esglaó cap a la normalitat. Ahir, però, només era dilluns. I en els dies que han de venir la malferida democràcia haurà de tornar a fer esforços per mantenir-se dempeus. ■

Tribuna

David Bueno i Torrens. Professor i investigador de genètica i divulgador de la ciència

L'humor com a antídoto

Fa uns dies, coincidint casualment amb l'estrena a TV3 del programa *De bon humor* –amb el qual he tingut el plaer de col·laborar amb unes càpsules científiques sobre aspectes neurològics, psicològics, antropològics, sociològics i evolutius del riure i l'humor–, vaig trobar un dossier sobre els Pallapupas, que fan passar bones estones als infants hospitalitzats. Hi havia una entrevista on deien: "L'equip sanitari cura el mal d'una manera, i nosaltres, d'una altra." És cert que riure i estar de bon humor afavoreixen la salut? Hi ha força bibliografia especialitzada sobre el tema, i en tots els casos la conclusió és clara: riure és bo per a la salut física i mental. Pel que fa al cervell, a més, l'humor i la capacitat de riure s'associen a xarxes neurals de creativitat i resiliència.

QUAN RIEM, EL CERVELL allibera endorfines, unes neurohormones que generen sensació de benestar. A més, contraresten els efectes de l'estrès, el qual perjudica la fisiologia de molts sistemes corporals i afavoreix la tensió, l'hostilitat, l'ansietat i la depressió. I també disminueix la sensa-

ció de dolor. En un experiment molt curiós, es va fer que un grup de voluntaris veiessin un reportatge sobre l'Holocaust o una comèdia. Després se'ls va demanar que submergissin el braç en un contenidor amb aigua molt freda. La sensació subjectiva de dolor dels que havien vist la comèdia i estaven de bon humor va ser molt inferior a la dels que havien vist el reportatge.

TAMBÉ S'HA VIST que els efectes neurohormonals de riure incrementen l'eficiència de funcionament del sistema immunitari, concretament els anomenats limfòcits

TiB, que estan implicats en la detecció i lluita contra els agents infecciosos, i uns altres coneguts com a "assassins naturals" (*natural killers*), que contribueixen a combatre les cèl·lules canceroses. Atenció, però: riure no cura el càncer ni cap malaltia infecciosa, però predisposa el cos per respondre millor als tractaments. Finalment, les endorfines també fan que les cèl·lules que entapissen els vasos sanguinis produeixin òxid nítric, una molècula química que té funció cardioprotectora i redueix la inflamació vascular. El bon humor, per tant, afavoreix la salut.

DARRERAMENT, PERÒ, HE SENTIT dir a diverses persones del meu entorn que hem afrontat els reptes socials i nacionals amb massa bon humor, com a sinònim d'ingenuïtat. Doncs bé, segons un treball publicat el 2010, l'humor també afavoreix la ingenuïtat. Tanmateix, el diccionari inclou dues acepcions per a aquest mot: "sense dissimulació, d'una franquesa innocent", i també "nat lliure". L'humor, pel fet de disminuir la tensió, l'hostilitat, l'ansietat i la depressió, i d'estimular la creativitat i la resiliència, també ens ajuda a ser lliures.

“L'humor també ens ajuda a ser lliures

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Els Agents Rurals seguim insegurs

■ Ja fa un any dels assassinats del David i el Xavi a Aspa. En l'acte d'homenatge del 12 de març a Mas de Melons, el president de la Generalitat va dir que Catalunya està en deute amb els Agents Rurals i va prometre mesures de seguretat per al cos. En un any hem rebut una pírrica formació de 24 hores poc més de la meitat de la plantilla. Una gota d'aigua enmig de l'oceà. Al febrer, el mateix departament ja parlava d'un pla de xoc de formació en seguretat amb 175 hores de formació per agent.

Un any després encara seguim pendents de disposar de les conclusions del grup d'experts en seguretat que es va constituir després dels assassinats. CCOO no podem deixar de ser crítics amb el Departament d'Agri-

cultura. Si al departament que ha tirat endavant una obra faraònica com el Segarra-Garrigues li resulta difícil dotar de seguretat els menys de 500 treballadors i treballadores que formem el cos, el futur govern de la Generalitat s'haurà de plantejar amb urgència en quin departament ens poden formar i dotar. Però no amb comptagotes, sinó amb un "pla de xoc" urgent com el que necessitem. Volem seguir protegint la natura dels furtius, dels piròmans i d'altra gent violenta que ens trobem al territori. Però tots som pares, mares, fills o germans d'algú que ens espera a casa sans i estalvis després de la jornada laboral. És per això que demanem al futur govern de la Generalitat que entomi seriosament el cos d'Agents Rurals i faci honor a les paraules del 130è president de la Generalitat aquell 12 de

març del 2017, al costat de les escultures del David i del Xavi, davant dels familiars, amics i companys que mai oblidarem que se'ls va arrabassar la vida totalment indefensos davant un criminal amb una escopeta a les mans.

MANEL VIDAL, delegat de prevenció de riscos laborals de l'Agrupació d'Agents Rurals de CCOO Lleida

Apologia del desordre

■ Hi ha coses que sorprenen i són incomprensibles per les persones majoritàriament cíviques i que per sort, valgui la redundància, encara són majoria.

Però el que crida l'atenció és l'apologia que es fa d'actes o determinats fets que fan pensar en un món cada vegada mes capgirat, en especial el que pomposament anomenem Primer Món o ci-

vilitzat.

He parlat d'apologia perquè és la impressió que trec –El Punt Avui, dia 17 de gener– dels comentaris debades positius sobre els grafitis que empastifem parets, estacions, trens, tantes portes de comerços com troben netes o acabades de pintar.

Divendres de la setmana passada, llamentosament, per TV3 vam poder veure'ls gràcies a les filmacions de les proeses dels grafiters gravades per ells mateixos, empastifant diverses unitats del metro de Barcelona. Ja no en tenen prou deixant ben galdoses ciutats i mobiliari públic sinó que també ja fan com els talps ficant-se pels forats per exercir el seu "art". Ai!, quan es posi de moda aplicar aquest art als vehicles particulars... Es podrà aturar?

BONAVENTURA BOSCH
Sant Joan Despi (Baix Llobregat)

La frase del dia

“El que està passant a Catalunya és tan decisiu per al futur d'Europa com el Brèxit”

Carles Puigdemont, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Jordi Cabré. Escriptor

El xup-xup

Malgrat tot, a Barcelona passen coses. Diuen alguns diaris que la capital té un problema important d'imatge, en especial arran de les fotografies i vídeos de la policia pegant a la gent (i també d'alguns antisistema aturant i pintant autobusos turístics). Sembla ser que durant els últims mesos la marca Barcelona s'ha associat a conflictivitat, i que per això hem patit en les reserves d'hotel, el lleure, la restauració o la imatge general de projecció econòmica. Si fem un esforç per entendre-ho, potser hi trobarem solucions.

DAMUNT DEL MAGMA de setmanes tràgiques, de convents i tallers incendiats (com el de Gaudí), de bombes anarquistes al Liceu, de bàndols i fins i tot de guerres, ha planat sempre l'esperit creatiu i inconformista de la ciutat. Per què pateix tant, Barcelona? Resumint-ho molt, perquè vol créixer. No vol ser una ciutat normal. Els drames que ha viscut, incloses les torbadores escenes de l'1-O, tenen molt a veure amb la seva insubornable pulsio avantguardista. Barcelona vol estar al capdavant, encara que sigui pagant el preu de la transgressió. Fins i tot la burgesia està disposada a desaparèixer abans de ser del tot assimilada, abans de ser com qualsevol altra, abans de ser vulgar. Barcelona és avui un cas principal de la lluita de les ciutats per ser motor de canvi, enfront del poder immobiliari dels estats. Les ciutats són crítiques, els estats tendeixen a ser conservadors. Només cal mirar qui mana a l'alcaldia de Madrid.

I NOMÉS CAL FER UN COP D'ULL per veure que Barcelona bull, que no para, que fa un xup-xup molt més productiu i generós que aquell “rum-rum” avui tan antiquat i queixós. No estem parlant de quatre radicals que només fan soroll: quan no és Barcelona Oberta és Barce-

lona Global i, si no, és el festival de Smartcities i, si no, el projecte de l'Hermitage (pel qual l'Ajuntament confio que acabi definint-se) i, si no, és el Pier 01 Tech City, o les importants inversions en biomedicina, o el Poblenou Urban District, o les iniciatives com ara Imagine o TheCreative.net, o Plensa que per fi aterra al Macba, o les programacions teatrals o musicals tant si l'equip municipal fa servir la llotja del Liceu com si no. El que vull dir és que hi ha una Barcelona real sota les burocràcies administratives, sota la discussió del conflicte nacional i sota el pessimisme induït per determinats mitjans, que no es conformarà. “Abajo las murallas” va ser un projecte municipal del 1841 que no es va poder materialitzar fins al 1854, a causa dels impediments de l'Estat, però que empenyent amb intel·ligència i constància es va guanyar. I fins i tot aleshores Barcelona tampoc no es va conformar amb un

“Hi ha una Barcelona real sota les burocràcies administratives, sota la discussió del conflicte nacional i sota el pessimisme induït per determinats mitjans, que no es conformarà”

Eixample quadrícula, sinó que enmig dels angles rectes va posar arquitectura modernista que trencava les cantonades. El que sigui, però no ser una ciutat més. No ser com les altres.

SOTA LES DESGRÀCIES i els conflictes, brolla una vitalitat desfermada: quan hi ha un atemptat terrorista a la Rambla, resulta que a les llambordes el món descobreix un mural de Joan Miró. Igualment, sota la discussió del tema de Catalunya hi ha una nova crisi de creixement. Difícil, complicada, però de creixement. El que han de saber els inversors, els turistes, els assistents al Barça o al Palau de la Música és que Barcelona vol participar i vol ser ella mateixa. Que el xup-xup no para malgrat les mentalitats grises, les interpretacions avorrides de la vida, la secular resistència dels estats artificials contra el dinamisme metropolità (sobretot si és perifèric). Quan un vol créixer i es vol sentir gran, això de vegades pot comportar problemes. Però, un any després de la bomba al Liceu el 1893, el teatre tornava a estar ben operatiu. Cinc anys després del seu incendi, ja tornava a estar alçat. L'endemà de l'atemptat a la Rambla, la gent va sortir a passejar-hi i a dipositar flors... damunt de Miró. Dos mesos després de les porres de l'1-O, els votants han parlat sense por. No hi ha res que pugui aturar la força d'una ciutat amb ganes de menjar-se el món, i de fer-ho a la seva manera. No es pot aturar la Sagrada Família amb excuses urbanístiques (que en el fons són estats d'ànim ideològics). La natura de la ciutat brolla igualment, per damunt dels il·lusos enterradors d'un bàndol o de l'altre. La burocràcia o la intransigència, sigui de dretes o d'esqueres, no pot aturar la vida inquieta. Barcelona és un Eixample, un eixamplament constant, és l'antimuralla. El món té dret a entendre i a conèixer la Barcelona real.

De set en set

Imma Merino

Enrique Isart Alonso

Sempre més recordaré aquest nom: Enrique Isart Alonso, afusellat a Cartagena pel franquisme el 14 d'agost després de ser condemnat pel Tribunal Especial de Repressió de la Maçoneria i del Comunisme per “delicte” de comunisme; el seu cos, exemplificant la crueltat del règim que ni tan sols entregava a les famílies els cadàvers assassinats dins de la legalitat infame del franquisme, és un de tants desapareguts que continuen als marges recordant la vergonya d'una dictadura i de la seva herència pesant dins de les formes d'una democràcia tan sovint conculcada. Recordaré el nom d'aquest home, però també el d'unes dones: Virginia Alonso, la seva mare, i Àngela Pitarch Isart i Carla Rovira Pitarch, neboda i besneboda seves, respectivament. Recordaré aquests noms perquè, traient de l'anonimat el seu oncle avi per inscriure'l en la memòria col·lectiva, l'última d'aquestes dones ha escrit, dirigeix i també interpreta *Màtria*, que, després de presentar-se a la Fira de Tàrraga i al festival Temporada, s'ha representat aquest darrer cap de setmana a La Planeta, aquest teatre heroic, imprescindible, de la ciutat de Girona.

Carla Rovira ha construït *Màtria* a partir de les cartes d'Enrique Isart Alonso enviades des de la presó, també de la carta sense resposta que la seva besàvia Virginia Alonso va escriure a Carmen Polo de Franco per demanar-li clemència perquè intercedís a favor del seu fill, i d'altra documentació; però també de les converses amb la seva mare, present a l'escenari per interpretar-se ella mateixa, i de les seves reflexions sobre com ha sigut transmesa, però sobretot silenciada, la memòria d'aquest crim del franquisme. Una mostra vivíssima, commovedora i inoblidable, de com la generació de les netes i besnetes treballa a favor de la memòria col·lectiva sentint-la com un deure moral i una inspiració per a la seva pròpia acció política.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Torrent
proposa
investir
Puigdemont**

L'independentisme veu bé el candidat, mentre que els partits del 155 en demanen un altre

**Noves
investigacions
judicials sobre
l'1-O**

Nou imputats per haver ocupat les vies a Sants i dubtes de la legalitat dels escorcolls a Unipost

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont se

VIATGE El president pronuncia la conferència a Dinamarca i no és detingut **TRÀMIT** El jutge denega la sol·licitud de la fiscalia de tornar a emetre l'ordre europea **FRE** Llarena assenyala que Puigdemont volia ser detingut per facilitar la seva investidura

M. Bataller / D. Portabella
BARCELONA / MADRID

Diuen que *Borgen* és una de les millors sèries de política i, per més que pugui sorprendre, no ha sortit de cap factoria nord-americana, sinó d'una de danesa. I ahir Carles Puigdemont hauria encaixat a la perfecció com a protagonista d'aquesta ficció amb el seu viatge a Dinamarca. El president va posar entre l'espasa i la paret la justícia espanyola i se'n va sortir. Va poder fer lliurement la conferència a la Universitat de Copenhaguen, va denunciar un cop més davant la comunitat europea la "repressió" que viu Catalunya i no va ser detingut, perquè el jutge Pablo Llarena no va activar l'ordre europea de detenció, tot i que la fiscalia sí que ho havia sol·licitat. Llarena diu que Puigdemont volia ser detingut per buscar una fórmula que facilités la seva investidura i que per això no va tramitar la demanda. El dia va acabar de ser rodó per a Puigdemont quan el president del Parlament, Roger Torrent, el va proposar com a candidat. Ara caldrà veure si també sabrà sortir d'aquest nou atzucac, perquè el govern espanyol ja l'ha advertit que no li ho permetrà.

Quan la setmana passada es va fer públic que Puigdemont viatjaria a Dinamarca van saltar totes les alarmes. Era el primer cop que sortiria de Bèlgica i ningú descartava que es tornés a dictar l'ordre europea de detenció que ha-

Les hores

8.19

Puigdemont arriba a l'aeroport de Copenhaguen enmig d'una gran expectació mediàtica.

13.30

El jutge Llarena denega la sol·licitud del fiscal de tornar a emetre un ordre de detenció contra el president.

14.00

El president pronuncia la conferència a la universitat i demana diàleg al govern espanyol.

via quedat suspesa. El fiscal ja va advertir diumenge que ho demanaria i això va fer que es posés en dubte si el president viatjaria. Finalment, ahir al matí, enmig d'aquestes amenaces, Puigdemont va agafar un avió de Brussel·les a Dinamarca per assistir a la xerrada. L'arribada a l'aeroport danès es va produir enmig d'una gran expectació mediàtica, però Puigdemont no va voler fer cap declaració.

Mentrestant, la fiscalia del Tribunal Suprem va complir la seva amenaça i va demanar al jutge que dictaminés amb la màxima "urgència" l'ordre europea de detenció pels de-

lictos de rebel·lió i sedició. I va posar èmfasi que aquests delictes són castigats en el Codi Penal danès amb penes fins i tot de "cadena perpètua revisable". Un panorama ben diferent del de Bèlgica, on no estan recollits com a tals.

A partir d'aquí, va començar l'espera per saber quina decisió prendria el jutge. El mateix advocat de Puigdemont, Jaume Alonso-Cuevillas, va reconèixer, a RAC1, que podia passar absolutament de tot. A quarts de dues del migdia, però, Llarena va comunicar oficialment que no reclamaria la detenció de Puigdemont. Una decisió que el nucli del president va interpretar com una victòria i que li va permetre pronunciar la conferència sense cap jou. Una xerrada en què va afirmar que el govern espanyol encara no s'ha desfet de l'ombra del franquisme i en què també va obrir una nova porta per trobar una solució "política" per a Catalunya: un referèndum sobre la independència a tot l'Estat espanyol.

"Buscar la detenció"

A l'hora de renunciar a emetre l'ordre europea, el jutge Pablo Llarena es va basar en l'especulació sobre el que ell creu que volia Puigdemont —ser arrestat per tenir més fàcil delegar el vot i ser investit, segons ell— i va prioritzar frustrar el desig del president per sobre de la seva teòrica obligació com a jutge de perseguir el delictes. "La jactància del investigat de desplaçar-se a un lloc concret no

Puigdemont, arribant ahir al matí a l'aeroport de Copenhaguen ■ REUTERS

té cap altre objectiu que buscar la detenció per subvertir la finalitat d'un instrument processal que està previst per garantir l'observança de l'ordenament jurídic, i convertir-lo en un mecanisme que li possibiliti eludir l'ordre legal que regeix l'activitat parlamentària", avisa Llarena en una interlocutòria de vuit pàgines. I, com que creu que Puigdemont no té "una exclusiva inquietud acadèmica", aventura que el que volia era "forçar un context en el qual poder delegar el

seu vot", perquè així "instrumentalitzaria" la seva privació de llibertat "per assolir la investidura i el vot que no pot obtenir par-

Llarena refusa perseguir delictes i prefereix aturar la investidura

lamentàriament". El resultat: el jutge Llarena prefereix no fer res.

La renúncia de Llarena a reactivar l'ordre europea,

de fet, és coherent amb la seva decisió de retirar-la a Bèlgica per evitar que Brussel·les el desautoritzés o li lliurés Puigdemont per un delictes que no fos el de rebel·lió, que exigeix violència tant en el Codi Penal espanyol com en el belga i el danès. Amb la seva inacció, Llarena estalvia a l'Estat una eventual bufetada de la justícia estrangera per haver tractat una votació del Parlament com un delictes violent o per no haver respectat la immunitat parlamentària. I, de passada,

L'APUNT

Torrent i la llei

Joan Rueda

El president del Parlament, Roger Torrent, va fer ahir l'única cosa que podia fer si respectava, com demana el bloc del 155, la llei: proposar la investidura de Carles Puigdemont. I per què? Doncs perquè Torrent ha seguit fil per randa el que diu la llei: s'ha entrevistat amb tots els grups, ha escoltat quins candidats es proposaven i quins suports tenien, i ha triat. Cap grup va pro-

posar un candidat alternatiu, cosa que hauria obligat Torrent a triar. Una altra cosa és si la investidura és viable, i aquí hi ha la interpretació de la normativa, que prendrà especial rellevància amb les decisions de la mesa sobre el vot delegat. Però aquest és un altre pas; ahir tocava designar, seguint la llei, candidat a la investidura. I això va fer Torrent.

En surt

Prop de mig miler de persones van anar a la conferència de Puigdemont ■ AFP

El president proposa un referèndum per a tot l'Estat

■ Puigdemont manté que formaran govern i que és l'hora de negociar ■ Denuncia el suport d'Europa a Rajoy

Redacció
BARCELONA

Més de 500 persones van seguir ahir en directe la conferència que Carles Puigdemont va oferir a la Universitat de Copenhaguen enmig d'una gran atenció mediàtica. El president va aprofitar els focus internacionals per tornar a posar en relleu l'ofensiva del govern espanyol contra Catalunya, amb presos, exiliats i desenes d'investigats. Malgrat això, va oferir diàleg i va obrir una nova porta suggerint un referèndum a tot l'Estat: "Ningú ha proposat que voti tot Espanya; podria ser una solució o una proposta com a punt de partida", va afirmar.

Puigdemont va voler posar la Unió Europea davant del mirall i va denunciar que donés suport a la "força" i a la "repressió" que va fer servir Mariano Rajoy i el seu gabinet per

Les frases

“En cap altre país europeu trobaríem aquesta persecució que viu el govern. L'ombra de Franco encara és llarga a Espanya”

“Catalunya és decisiva per al futur d'Europa. Què se'n farà, d'Europa, si no defensa els seus valors?”

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

frenar l'1 d'octubre. Malgrat aquestes paraules, va recordar a Europa que encara és a temps de resoldre la situació a Catalunya i de defensar els seus "valors" democràtics, i va reivindicar els resultats de l'1-O recordant que el 38% del cens va votar a favor de la independència, més que en el cas del *Brexit*.

En aquest context, va admetre que l'executiu català va cometre l'"error" de pensar que l'Estat espanyol no violaria els "drets fonamentals", amb referència a les càrregues policials durant el referèn-

dum i a les posteriors actuacions judicials. "No és justícia, és una revenja. Són presoners polítics", va subratllar enèrgicament, i va censurar que La Moncloa no hagi obert cap via de diàleg. "Van negociar amb ETA, però no ho han volgut fer amb els polítics catalans", va sentenciar.

Tot i aquest panorama, Puigdemont va tornar a allargar la mà a Madrid. "Formarem un nou govern i és l'hora de negociar. Cal posar fi a la repressió i trobar una solució política, no penal", va rematar. ■

frustra qualsevol comparació entre el sud i el nord dels Pirineus pel que fa a la manera d'aplicar el Codi Penal contra l'independentisme.

Perseguir-lo en el futur

Un cop admès que ara prioritza l'afany polític de vetar la investidura, Llàrena obre la porta a reprendre la persecució internacional de Puigdemont en el futur. Segons el jutge del Suprem, la situació actual "obliga a ajornar l'ordre de detenció a un moment —no necessàriament llunyà— en què l'or-

dre constitucional i el normal funcionament parlamentari no estiguin en risc per una detenció que, com defensa el ministeri fiscal, seria lògica en un altre context". Ras i curt: es reserva la possibilitat de perseguir-lo si arriba el dia en què el Parlament resol la investidura i ell no és l'elegit. I, mentrestant, dificulta la seva candidatura i el seu vot en el ple, atès que limita la delegació del vot als presos Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i Joaquim Forn. Que la decisió de no fer

res no va ser senzilla per a Llàrena ho proven les quatre hores que va trigar a redactar la interlocutòria. En l'escrit, de fet, fa un aspre retret a la fiscalia —que ahir el va posar en evidència sent més impulsiva que ell— per haver-lo instat a dictar una ordre europea que "no sols no s'acompanya de la invocada legislació danesa com exigeix la llei, sinó tampoc de cap argumentació doctrinal o jurisprudencial" que "referendi l'anàlisi sobre l'ordenament jurídic intern de Dinamarca". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president del Parlament, ahir, en la declaració institucional que va proposar Puigdemont com a candidat a president de la Generalitat ■ ANDREU PUIG

Torrent proposa Puigdemont i demana una reunió a Rajoy

■ El president del Parlament ofereix “diàleg sincer” al cap del govern espanyol ■ L’insta a resoldre una situació excepcional que “lesiona” el dret de representació democràtica de vuit diputats electes

Emma Ansola
BARCELONA

No hi va haver cap sorpresa en el nom del candidat escollit per ser investit president de la Generalitat. Com s’esperava, el president del Parlament, Roger Torrent, va anunciar que proposa el diputat electe Carles Puigdemont per exercir aquest càrrec, ja que és l’únic candidat que s’hi presenta i alhora és el que, *a priori*, té més suports per ser investit.

Però la comunicació del candidat reservava ahir al matí un anunci inesperat. Torrent va explicar que s’havia adreçat per carta al president del govern espanyol, Mariano Rajoy, per acordar una reunió basada en un “diàleg sincer” que permeti resoldre la situació excepcional en què es troba la cambra catalana, amb vuit dipu-

tats electes que “no tenen garantits els seus drets de representació democràtica”, ja que n’hi ha tres que estan en presó preventiva i cinc són a Brussel·les, tots ells investigats per un delictes de rebel·lió.

Amb aquest anunci, i amb l’esperança de rebre una resposta afirmativa, Torrent encara evita posar una data al ple d’investidura, que té com a dia límit el 31 de gener. Abans, cal fer els deures que el nou president de la cambra s’ha imposat.

El més urgent ara és veure’s amb els vuit diputats electes que, de moment, no han pogut assistir a la cambra catalana malgrat disposar de tota la documentació que els acredita com a diputats. Les trobades, que previsiblement es portaran a terme aquesta setmana, inclouen tant els diputats

Les frases del president del Parlament

“El dret de representació que tenen els diputats, legalment i políticament insubstituïble, s’ha lesionat en el cas de vuit electes”

“Sense sentència ferma, no consten circumstàncies legals que puguin afectar la candidatura de Puigdemont”

“Li proposo abordar la situació de manera directa i franca, i l’animo a trobar una solució política a l’excepcionalitat”

La mesa de la cambra tracta avui la delegació del vot

El president del Parlament, Roger Torrent, encapçala avui una nova reunió de la mesa que governa la cambra catalana. En l’ordre del dia, hi ha el debat i l’aprovació d’un tema també polèmic: les diverses peticions de delegació del vot que han fet els diputats electes de Junts per Catalunya que són a Brussel·les. Entre ells, Carles Puigdemont, que en l’escrit sol·licita poder-la exercir en el ple d’investidura.

Aquesta petició ja ha fet saltar les alarmes al grup del PSC, que veu en aquesta sol·licitud el justificant necessari per confirmar que el debat d’investidura es podria celebrar sense la presència del candidat Puigdemont, a la qual cosa es neguen amb rotunditat. Al·leguen que el reglament del Parlament no ho permet, una posició que reblen amb l’informe dels lletats, que també s’oposen a

una investidura a distància. Per aquest motiu, el PSC ja ha avançat que, a més de demanar a Torrent que reconsideri la seva decisió de proposar Puigdemont candidat, també recorrerà contra la delegació del vot per als electes que són a Brussel·les en cas que la petició tiri endavant avui gràcies a la majoria independentista. De moment, però, cal que abans es configuren els grups parlamentaris.

electes que són a la presó d’Estremera com els exiliats a Brussel·les.

Tot i el to cordial i institucional de la carta, Torrent es mostra taxatiu a l’hora de recordar a Rajoy la situació de Puigdemont, i més ara com a candidat a ser reelegit president. “No consten circumstàncies legals que puguin afectar la seva candidatura o la seva elegibilitat. I hi afegeix: “Destaco això perquè el dret a la participació política i al sufragi passiu de tot aquell ciutadà que no està inhabilitat per sentència judicial ferma és un axioma democràtic.”

Torrent convida Rajoy a trobar una solució “política” a l’excepcionalitat de la situació. “Estic convençut que vostè és favorable a garantir que es respectin els drets polítics fonamentals dels diputats electes, així com dels milions de votants de Catalunya que van participar en les eleccions convocades per vostè”, conclou. Fonts de La Moncloa ja van advertir ahir que “les qüestions judicials no són competència del president”, i es van mostrar poc predisposats a rebre Torrent.

Però encara hi ha una raó més per demorar l’anunci d’una data per a la investidura. Són les reunions que ahir van emprendre els dirigents de Junts per Catalunya, ERC i la CUP per garantir l’elecció de Puigdemont davant dels 65 diputats que sumen els grups de Ciutadans, el PSC, Catalunya en Comú Podem i el PP, que ja han avançat, tots ells, que hi votaran en contra. La formació anticapitalista reclama conèixer el programa i l’acció de govern amb què Puigdemont s’haurà de presentar al debat d’investidura. I no només tenir informació, sinó que la CUP també ha avisat que per emetre un vot favorable caldrà el compromís de les forces independentistes que faran passos endavant cap a la construcció de la República aturada el 27-O. Un full de ruta que, a hores d’ara, genera dubtes i no sembla que tingui majoria. ERC és més favorable a centrar la legislatura a fer créixer la base independentista i JxCat va focalitzar la campanya en la restitució de Puigdemont, en clara oposició a l’article 155 decretat per Rajoy i a la repressió judicial. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El bloc del 155 demana que es reconsideri el candidat

■ El PSC amenaça de recórrer al Tribunal Constitucional si Torrent no atén la seva petició ■ Els comuns insten ERC i la CUP a no negociar un govern que “perpetui la xacra de la corrupció”

Redacció
BARCELONA

El govern espanyol, Ciutadans, el PSC i el PP pretenen que el president del Parlament, Roger Torrent, reconsideri el nom de Carles Puigdemont com a candidat a la presidència de la Generalitat. El secretari d'estat de Relacions amb les Corts, José Luis Ayllón, va advertir ahir a la segona institució catalana que el cap de llista de Junts per Catalunya, al seu parer, no pot ser presidenciable perquè el reglament de la cambra no permet “una investidura telemàtica, ni per delegació”. Torrent hauria d’atendre allò que li estan demanant algunes forces polítiques i molts diputats del Parlament perquè reconsideri la seva posició de proposar com a candidat a la investidura Puigdemont”, va assenyalar.

Ciutadans presentarà un escrit a la mesa de la cambra perquè es reconsideri la decisió de votar la investidura de Puigdemont, una persona “fugida de la justícia” i amb greus acusacions “a l'esquena”, segons va assegurar la cap de llista més votada el 21-D, Inés Arrimadas, al final de la reunió de la direcció de l'executiva taronja, en la seva primera

La diputada del PSC Eva Granados, ahir al Parlament ■ ACN

roda de premsa a la madrilenya seu del carrer d'Alcalá com a portaveu del partit després de conèixer les intencions de Torrent. “Un pròfug de la justícia no pot ser president de la Generalitat. Catalunya mereix una presidència lliure de causes judicials amb un projecte per a tots els catalans”, va piular posteriorment. Arrimadas creu que Torrent actua de “representant i emissari” d'Oriol Junqueras i de Puigdemont.

Les frases

“Un pròfug no pot ser president. Catalunya mereix una presidència lliure de causes judicials”

Inés Arrimadas
CAP DE FILES DE CIUTADANS

En la mateixa línia, la diputada del PSC Eva Granados va avançar que els socialistes no descarten demanar un recurs d'em-

“No podem acceptar un debat amb algú que ha decidit no venir al debat d'investidura”

Eva Granados
DIPUTADA DEL PSC

para al Tribunal Constitucional en cas que no se'ls tingui en compte la reconsideració. Granados es va mostrar “perplexa” i va

“Rebutgem un president que no pot presidir i un govern que no pot governar des de Catalunya”

Elisenda Alamany
PORTAVEU DE CATALUNYA EN COMÚ

considerar que és un error que el president de la cambra hagi proposat Puigdemont perquè la decisió “no s'ajusta a dret”. La socia-

lista es va encarregar de recordar que els lletrats del Parlament no recomanen una investidura per persona interposada ni a distància. “No podem acceptar un debat amb algú que ha decidit no venir”, va argumentar Granados, obviant l'ordre de detenció contra Puigdemont.

Des del PP, el vicesecretari de Comunicació, Pablo Casado, va insistir a descriure el president com un “pròfug” i va lamentar que amb la seva proposta per a la investidura, Torrent “comença malament” el seu mandat. El popular no va donar mostres d'aflluïxar en l'escalada judicialitzadora contra l'independentisme i va confirmar que recorrerà davant del Tribunal Constitucional contra la proposta d'investidura. Encara més, Casado es va preguntar si Torrent no podria incorrer fins i tot en un delict de malversació a l'hora de destinar fons públics a entrevistar-se a Brussel·les amb Puigdemont.

El portaveu de Junts per Catalunya, Eduard Pujol, va replicar que seria una “falta de respecte” que l'alt tribunal intentés impedir la investidura del candidat. Pujol va criticar que el PSC pretengui posar “obstacles” a “un mandat tan evident del 21-D”.

D'altra banda, la portaveu dels comuns, Elisenda Alamany, va rebutjar “un president que no pot presidir i un govern que no pot governar des de Catalunya”. També va instar ERC i la CUP a no continuar “perpetuant la xacra de la corrupció” negociant un executiu amb “persones com Jordi Turull que apareixen a la sentència del cas Palau”. ■

OPINIÓ

Les urnes

Les especulacions augmenten a l'hora de saber el format de la investidura de Carles Puigdemont després d'haver estat proposat pel president del Parlament, Roger Torrent, candidat a la presidència de la Generalitat. Fins ara, l'independentisme s'ha fet valer mitjançant votacions que han estat totes declarades il·legals per la justícia espa-

nyola i les forces polítiques unionistes.

Les urnes per la independència van començar a Arenys de Munt, el 13 de setembre del 2009, amb la següent pregunta: “Està d'acord que Catalunya esdevingui un estat de dret, independent, democràtic i social integrat a la Unió Europea?”. Va guanyar el sí. Al cap de cinc anys també va gua-

nyar el sí quan va arribar el 9-N: “Vol que Catalunya esdevingui un estat?”. Tres anys més tard, l'1 d'octubre, amb resultat afirmatiu: “Voleu que Catalunya sigui un estat independent en forma de república?”. Després, el 27 de setembre del 2017, quan el Parlament de Catalunya amb la majoria sobiranista va aprovar la proposta de resolució que regula la

proclamació de la República Catalana. Totes les votacions esmentades han acabat al jutjat amb multes, empresonats, exiliats... Les votacions han estat interpretades per l'Estat com un desafiament. Mai s'han entès com l'expressió d'una voluntat popular. L'històric indica que la investidura seguirà també un format de votacions per investir el candidat, Carles Puigdemont, proposat per la presidència del Parlament després d'haver escoltat tots els grups polítics. És a dir,

malgrat que encara no hi ha data –serà abans del 31 de gener–, l'especulació assenyalava que la investidura es farà sense el candidat present a l'hemicicle.

Hi haurà votacions i, en el cas que els sobiranistes es posin d'acord, Puigdemont obtindrà la majoria de la cambra per ser president. Una altra cosa serà que, com en les altres votacions promogudes per l'independentisme, l'Estat doni validesa a la votació. Que avisen i adverteixen que serà que no...

Lluís Falgàs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Nou imputats per l'ocupació de vies a Sants

Una jutgessa cita a declarar els primers identificats de l'acció, que qualifica de "pacífica" ■ Adif ha de valorar-ho

Mayte Piulachs
BARCELONA

La titular del jutjat d'Instrucció número 24 de Barcelona, la magistrada Maria Antònia Coscollola, ha citat a declarar en qualitat d'investigats pels delictes de desordres públics i de coaccions nou persones del miler que van participar en l'ocupació de les vies fèrries 1 i 7 de l'estació de Sants, mobilització emmarcada en la vaga general a Catalunya del 8 de novembre passat per defensar el resultat del referèndum a favor de la independència. La citació és per al 26 i el 27 de març.

Amb tot, la jutgessa indica en la resolució que en l'atestat policial, realitzat pels Mossos, "no consten danys materials, ni desperfectes a les vies, ni molt

La frase

"No consten en l'atestat danys materials ni cap violència física a persones. L'ocupació va ser pacífica"

Maria Antònia Coscollola
MAGISTRADA INSTR. 24 BARCELONA

menys que s'usés la violència física en persones" i, per tant, hi afegeix que "l'ocupació de les vies va ser absolutament pacífica". Inicialment, la magistrada va arxivar la denúncia presentada per la fiscalia, el 21 de desembre passat, i arran del recurs de reforma presentat pel ministeri fiscal, ara Coscollola ha admès iniciar una investigació contra nou persones que eren a les vies, mentre arxiva l'acusació

vers una persona en no haver estat identificada dins les vies.

A més, la magistrada demana a ADIF que presenti un informe en el qual quantifiqui els trens i els viatgers afectats pels tall i "el perjudici econòmic generat" per l'acció, impulsada per la ciutadania i per grups, com ara el CDR (comitè de defensa de la república) de Sants. L'ocupació de les vies va començar a tres quarts de cinc de la tarda i va durar fins a dos quarts d'onze de la nit, l'hora de sortida del darrer tren d'alta velocitat.

L'acció judicial contra la mobilització ciutadana a Barcelona s'afegeix a la que divendres passat va iniciar un jutjat d'Igualada, que ha imputat 51 persones pel tall de l'A-2 per les vagues generals. ■

Força ciutadans van envair les vies a Sants, el 8 de novembre passat ■ ALBERT SALAMÉ

Lamela vol informació de la vigilància a polítics per l'1-O

La magistrada de l'Audiència Nacional Carmen Lamela, que manté la causa oberta contra l'exmajor dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Traperó, i la intendent Teresa Laplana sobre la seva col·laboració en un possible acte de sedició en la gran manifestació del 20 de setembre passat davant del Departament d'Economia, ha acceptat de reclamar algunes de les proves demanades per la seva defensa, exercida per la penalista Olga Tubau.

En concret, demana al cos dels Mossos "qui va ordenar i com es va gestar l'actuació de vigilància a polítics relacionats amb la preparació del referèndum de l'1-O". Un tema cabdal perquè la Guàrdia Civil, en informes, acusa els Mossos d'ajudar investigats en la causa del jutjat d'Instrucció 13 de Barcelona, la majoria de l'àrea d'Economia d'eludir controls. Per això, també es demana l'acte de creació i ordres de la comissió TIC sobre seguretat i pro-

tecció dels càrrecs institucionals i polítics a Catalunya. Alhora sol·licita a la fiscalia catalana totes les accions fetes i ordenades als Mossos, i a afers interns quantes investigacions ha obert i tancat vers l'actuació d'agents. A la policia espanyola, li demana la instrucció sobre l'ús d'armes, i cita a declarar com a testimoni el cap del dispositiu policial de l'1-O, Diego Pérez de los Cobos, el 14 de febrer, que l'1 de febrer serà interrogat pel mateix al Suprem.

Hisenda no veu factures de l'1-O a Unipost

L'informe negatiu no es va entregar al jutjat fins després de l'escorcoll de l'empresa

M. Piulachs
BARCELONA

El titular del jutjat d'Instrucció número 13 de Barcelona, Juan Antonio Ramírez Sunyer, que investiga l'organització del referèndum de l'1-O, va autoritzar a la Guàrdia Civil que escorcollés l'empresa Unipost, a l'Hospitalet de Llobregat, el 14 de desembre passat, quan un mes

abans, el 13 de novembre, la interventora general de la Generalitat, a instàncies de la secretaria d'estat d'Hisenda, va assegurar que de les 33 factures requerides per analitzar en departaments no n'hi ha cap que "respongui a despeses que es dirigeixin al finançament de cap actuació il·legal o contrària a les decisions dels tribunals". L'advocacia general de l'Estat no va presentar aquest informe exculpatòri al magistrat fins al 19 de desembre passat, segons es recull ara en el sumari.

L'advocacia de l'Estat,

Unipost, a l'Hospitalet de Llobregat, en l'escorcoll del 14 de desembre passat ■ ARXIU

personada en aquesta causa, tot i la queixa de les defenses perquè la investigació s'emmarca en una suposada malversació de fons de l'administració catalana, no pas l'estatal, detalla que les 33 factures tenien un valor de 233.024

euros i van ser emeses del juny al juliol del 2017.

Per la seva part, Pablo Reventós, responsable d'Unipost demana al jutjat que li retorni l'ordinador i el mòbil que li van comisar el desembre passat. Ara, el magistrat ha per-

mès el retorn del mòbil i l'ordinador del jutge Santiago Vidal, comissats el 20 de setembre passat.

Blanqueig de diners

En vista de la manca de resultats, el jutge, en una escarida resolució, del 16 de

gener passat, autoritza a la Guàrdia Civil a accedir al fitxer de titularitats financeres del Servei de Prevenció del Blanqueig de capitals (Sepblac) per "conèixer comptes bancaris, de valors i altres productes de les persones físiques i jurídiques relacionades amb activitats per a la preparació i execució del referèndum de l'1-O". El magistrat, però, no cita els noms de la desena d'imputats, que encara no ha cridat a declarar, ni de les empreses afectades.

D'altra banda, la fiscal descarta que el Sindicat de Polícies de Catalunya sigui admès com a acusació, ja que considera que "no consta fefaentment la realitat de les afirmacions del seu escrit i derivades d'un article periodístic", en què s'afirmava que càrrecs del sindicat havien estat espiats per la direcció de la policia catalana. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La protesta dels Avis de Reus ha creat un precedent, segons el síndic

▣ Ribó es reuneix amb un centenar de membres del col·lectiu per analitzar la resolució de la Junta Electoral Central, que els reconeix ara el dret a manifestació

Redacció
REUS

El síndic de greuges de Catalunya, Rafael Ribó, ha volgut felicitar personalment els Avis i Àvies per la Llibertat de Reus després de fer-se públic, la setmana passada, que la Junta Electoral Central (JEC) rectificava i admetia que el col·lectiu tenia dret a manifestar-se durant la campanya electoral passada.

El síndic es va reunir ahir amb més d'un centenar d'avis i àvies per analitzar la resolució favorable de la JEC. Des de Reus, Ribó destacava que el col·lectiu ha assolit "una victòria democràtica molt important" que marcarà possibles decisions en futures campanyes i que ha quedat demostrat que "demandar llibertats i democràcia no és propaganda de res més que del sistema democràtic". Tot i que el col·lectiu no va poder portar pancartes en la seva protesta diària durant la campanya electoral, Ribó va voler insistir en el precedent que suposarà haver admès que darrere de les manifestacions no hi havia propaganda electoral, sinó la pròpia defensa del sistema democràtic.

Rafael Ribó, ahir al matí a Reus, on es va reunir amb els Avis i Àvies per la Llibertat ■ ACN

El síndic ha elevat el cas a la Relatoria Especial en Drets de Llibertat d'Associació i d'Assemblea Pacífiques de les Nacions Unides, que vetlla per la protecció d'aquests drets arreu del món i pot cridar l'atenció del Consell i l'Alt Comissionat sobre situacions que requereixen una especial atenció. "Hi haurà projecció internacional i serà un punt de referència per quan algú intenti vulnerar drets fonamentals", va alertar Ribó. ■

De plaça del Rei a plaça República

Arran i la CUP de Tarragona portaran a debat una moció en el plenari d'aquest dijous instant a fer que l'emblemàtica plaça del Rei que hi ha a la Part Alta de la ciutat passi a dir-se plaça de la República. Més enllà del canvi concret, també demanen la revisió del nomenclàtor de Tarragona per canviar tots els noms de persones o fets que són discriminadors o contraris als drets

humans. Des de la CUP recordaven ahir que hi ha una part del nomenclàtor de la ciutat que no s'ha revisat des de finals dels anys setanta i que hi ha noms com ara els Borbons o colonials, com per exemple Méndez Núñez i Pau del Protectorat, que cal canviar. La proposta s'emmarca en la campanya d'àmbit nacional *Il·luminem la foscor, ofeguem el feixisme!* ■

Christine Lagarde, directora de l'FMI, durant la seva intervenció al Fòrum de Davos ■ LAURENT GILLIERON / EFE

El procés resta una dècima al PIB de l'Estat

▣ L'FMI parla de l'efecte de "la incertesa política" ▣ Linde en desestima l'impacte

Redacció
DAVOS (SUÏSSA)

El procés sobiranista ja compta com a impacte econòmic per a les instàncies mundials. El Fons Monetari Internacional (FMI) va rebaixar ahir una dècima la previsió de creixement d'aquest any per a l'Estat, del 2,5% inicial que estimava a un 2,4%. El motiu consta en una al·lusió velada però inconfusible al conflicte entre Catalunya i el govern espanyol en l'últim informe de l'organisme. Mentrestant, a Madrid, el governador del Banc d'Espanya, Luis María Linde, valorava la "important inèrcia expansiva" del PIB espanyol, malgrat el que s'ha esdevingut a Catalunya. Per Linde, l'aplicació del 155 ha "alleujat tensions" tot i que, si la "normalització" no es consolida, potser hi haurà més afectació econòmica. ■

ques mundials, que es va fer públic durant el Fòrum Mundial de Davos i que actualitza les previsions del novembre. En aquest sentit, també es recalcula la previsió del 2019 i augura que hi haurà un repunt en el PIB espanyol que compensarà la frenada d'aquest any. A parer dels experts de l'organisme dirigit per Christine Lagarde, el 2019 l'Estat creixerà una dècima més de l'esperat en l'últim informe i s'anotarà un PIB del 2,1%.

Així consta en l'estudi *Perspectives econòmiques*

cal rei
www.calrei.com
GIRONA tel.972200178

mobles a mida

mobles per triar i remenar

PRESENTACIÓ DE LLIBRE

El relat de l'operatiu clandestí que va fer possible el referèndum de l'1-0

OPERACIÓ URNES
de Laia Vicens i Xavi Tedó

Dia: Dimarts, 23 de gener del 2018
Hora: 2/4 de 8 de la tarda
Lloc: Aula Magna de la Casa de Cultura de Girona

LLIBRERIA LES VOLTES

FUNDACIÓ LLIBRERIA LES VOLTES

50 anys lluitant per la cultura catalana